جوان

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۳۴۱۶۵۴
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۸۶۲۱۹۴
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۵۸۶۱ | پنج‌شنبه ۱۷ بهمن ۱۳۹۸ | ۱۱ جمادی‌الثانی ۱۴۴۱ | اذان ظهر: ۱۲:۱۸ |
غروب آفتاب: ۱۷:۳۶ | اذان مغرب: ۱۷:۵۵ | نیمه‌شب شرعی: ۲۳:۳۵ | اذان صبح فردا: ۵:۳۵ | طلوع آفتاب فردا: ۰۷:۰۰ |

دیده‌بان | هادی عسگری

اولین فهرست فیلم‌های منتخب مردمی فجر منتشر شد

۹فیلم برتر آرای مردمی تا دیروز معرفی شد.

به گزارش «جوان» به نقل از ستاد خبری جشنواره فیلم فجر، نتیجه شمارش آرای فیلم‌های نمایش داده شده در روز چهارم جشنواره فیلم فجر (۱۵ بهمن ماه) توسط ستاد انتخاب فیلم برگزیده از نگاه تماشاگران جشنواره فیلم فجر اعلام شد. بر این اساس، فیلم‌های «آبادان یازده ۶۰»، «دوزیست»، «شنای پروانه»، «روز بلوا»، «مغز استخوان»، «خوب، بد، جلف ۲»، «درخت گردو»، «روز صفر» و «خروج» ۹ فیلم برتر آرای تماشاگران سی‌وهشتمین دوره جشنواره فیلم فجر تا دیروز اعلام شد. لازم به توضیح است فهرست فیلم‌ها بدون اولویت است.

فیلم «خورشید» مجید مجیدی به جشنواره رسید

فیلم «خورشید» تازه‌ترین ساخته مجید مجیدی در سی‌وهشتمین جشنواره فیلم‌فجر به‌نمایش درمی‌آید.

فیلم «خورشید» ساخته مجید مجیدی، پس از چند روز تأخیر و در حالی که فیلم رزرو «پسر کشی» به جای آن به بخش سودای سیمرغ وارد شده است، به بخش مسابقه سی‌وهشتمین جشنواره فیلم فجر بازگشت.

«خورشید» تازه‌ترین فیلم مجید مجیدی که کارهای فنی‌اش تا چهارمین روز برگزاری جشنواره فیلم فجر به درازا کشید، با در نظر گرفتن وقت اضافه برای آن، سرانجام به بخش مسابقه سودای سیمرغ بازگشت.

سانس‌های پیش‌بینی شده نمایش «خورشید» در چهار روز ابتدایی جشنواره لغو شد و حتی فیلم رزرو «پسر کشی» به کارگردانی محمدهادی کریمی برای پر کردن جای خالی آن به بخش مسابقه اضافه شد. علی نصیریان، جواد عزتی و طناز طباطبایی از جمله بازیگران این فیلم هستند.

جشنواره «عمار» به استقبال دهه فجر رفت

دبیرخانه جشنواره مردمی فیلم عمار با توجه به فرارسیدن دهه فجر انقلاب اسلامی، بسته فیلمی شامل ۲۶اثر را جهت اکران در این دهه معرفی و ارائه کرد.

دبیرخانه جشنواره مردمی فیلم عمار با توجه به فرارسیدن دهه فجر انقلاب اسلامی، بسته فیلمی شامل ۲۶اثر را جهت اکران در این دهه معرفی و ارائه کرد.

مستندهای «پدر طالقانی»، «چهل و سه روز»، «همه مردان شاه»، «آن شش نفر»، نماهنگ «بابا خون داد»، مستند «خط مقدم»، مستند «روضه ممنوع» در کنار فیلم‌های داستانی «تک خوان»، «خانه پنجم»، «بر فراز دانش»، «ایرانی بنوشیم» به همراه پویانمایی‌هایی چون «پهلوی‌ها»، «جهاد همبستگی ملی»، «این فقط یک برگ رأی نیست»، «بعثت انقلاب»، «روح شاه»، «رفتار امام با بچه‌ها» و «تارهایی تاج» و در کنار موشن گرافیک‌هایی از قبیل «مجموعه خاطرات رضاخانی»، «وضعیت اقتصادی»، «مجموعه ایران ۲۰» و نماهنگ‌هایی چون «تو بمان»، «در بهار آزادی» و «حالا ۴۰ سال است» نیز دیگر آثار بسته فیلم جشنواره عمار برای دهه فجر است.

ساخت سریال آیت‌الله طالقانی در سیمای البرز

سریال آیت‌الله طالقانی به عنوان یکی از پروژه‌های ملی تلویزیون مرحله نگارش فیلمنامه را سپری می‌کند.

به گزارش «جوان» در جلسه‌ای که روز دوشنبه در مرکز صداوسیمای استان البرز با حضور جمعی از نمایندگان کرج و طالقان، نماینده ولی فقیه، حاج مهدی طالقانی، مدیر صداوسیمای البرز جناب دکتر مقدسی و تهیه‌کنندگی محمدصادق پهلوان‌زاده از مدیران اسبق سازمان صداوسیما برگزار شد، برنامه‌ریزی‌هایی برای پیشبرد سریال آیت‌الله طالقانی انجام شد و مذاکرات لازم صورت گرفت.

شهره رحیم‌زاده دستیار تهیه‌کننده این پروژه خاطر نشان کرد: این سریال در ۳۶قسمت روی آنتن خواهد رفت و تاکنون ۱۲قسمت توسط تیم تحقیق و نویسندگان به سرپرستی آقای حامد قربانی آماده شده و مابقی در حال نگارش است، ولی کارگردان این پروژه هنوز مشخص نیست و به زودی از بین گزینه‌های موجود انتخاب خواهد شد.

تراژدی کنترل‌شده در «درخت گردو»

در «درخت گردو» تنها مرجع رسمی که صدای مظلومیت کردها (ایرانی‌ها) شنیده می‌شود، کشوری غربی است!

■ محمدصادق عابدینی

فیلم «درخت گردو» ساخته محمدحسین مهدویان یکی از مهم‌ترین فیلم‌های سی‌وهشتمین جشنواره فیلم فجر است؛ فیلمی که می‌تواند بیننده را متأثر کند و به گریه بیندازد، فیلمی که قصه مصائب مردم سردشت را بیان می‌کند، اما از مهم‌ترین بخش این تراژدی انسانی یعنی مسببان حمله شیمیایی به سردشت ایران و حامیان غربی آن هیچ حرفی نمی‌زند. انگار سرنوشت مردم سردشت غوطه خوردن در مصیبت‌هایی است که قرار نیست علت آن جایی بیرون از ایران باشد.

■ **«درخت گردو» اولین فیلم مهم درباره سردشت**

«درخت گردو» تا امروز شاید مهم‌ترین فیلم ساخته شده درباره سردشت است؛ فیلمی که بر اساس داستان واقعی زندگی «قادر مولان‌پور» ساخته شده است که همسر و سه فرزندش را در بمباران شیمیایی از دست می‌دهد؛ مردی که بعدها در دادگاه لاهه نیز حاضر شد و سال‌ها برای پیگیری از این مسئله تلاش کرد و در نهایت در سال ۹۵ از دنیا رفت.

سردشت شهر کوچک کردنشین در استان آذربایجان غربی است که در روز هفتم تیرماه سال ۶۶، چهار نقطه آن با هواپیماهای عراقی بمباران شیمیایی می‌شود.

سینمای ایران در سال‌های گذشته به موضوع جانبازان شیمیایی پرداخته است. از جمله فیلم «از کرخه تا راین» که مظلومیت جانبازان شیمیایی را روایت می‌کرد ولی «درخت گردو» مسئله جانبازان شیمیایی را از جبهه به پشت جبهه و مصدومان غیرنظامی برده است. مردم عادی که در بمباران وحشیانه در سردشت و مناطق اطراف دچار ضایعات برگشت‌ناپذیر شیمیایی شدند، جان خود را از دست دادند یا سال‌هاست با عوارض آن دست به گریبان هستند.

فیلم «درخت گردو» با جملات راوی آغاز می‌شود. در همان ابتدای فیلم روایت‌کننده علت اصلی بمباران شیمیایی را نه عامدانه بلکه از سر اجبار می‌داند

■ **روایتی که تمام داستان را نمی‌گوید**

در فیلم جدید مهدویان، کارگردان تلاش کرده تا قاب‌های تکان‌دهنده‌ای از مصائب انسانی را به تصویر بکشد. «درخت گردو» یک راوی دارد؛ راوی ای که بعداً مشخص می‌شود معلم روستایی است که بمباران شیمیایی شده است ولی این راوی در روایت داستان خود، قصه را به شکل واقعی آن تعریف نمی‌کند. نکته‌ای که باعث اعتراض به فیلم شد نه نشان دادن مصیبت مردم سردشت بلکه نشان ندادن عاملان و حامیان این جنایت است. فیلم «درخت گردو» با جملات راوی آغاز می‌شود. در همان ابتدای فیلم روایت‌کننده علت اصلی بمباران شیمیایی را نه عامدانه بلکه از سر اجبار می‌داند، به طوری که گفته می‌شود خلبانان عراقی صرفاً به دلیل اینکه فرودی ایمن داشته باشند، بمب‌های باقی مانده را در مسیر بازگشت به کشورمان خالی می‌کنند. با این جمله کل مسئله بمباران به یک اشتباه خلبان تقلیل می‌یابد که به جای انداختن بمب در منطقه خالی از سکنه آن را بر سر مردم روستای ایرانی کردنشین می‌اندازد.

راوی حتی درباره اینکه بمب‌های شیمیایی را چه کسی در اختیار عراق قرار داده و اینکه اصولاً به کارگیری بمب شیمیایی در جنگ‌ها ممنوع است، چیزی نمی‌گوید. پنهان‌کاری بخش اصلی داستان اصلی ماجرا را می‌توان در نگاه فیلمساز به جشنواره‌های خارجی دانست. چطور می‌شود به حضور در جشنواره برلین در آلمان یا «کن» در فرانسه چشم داشت و از حمایت دولت‌های آلمان و فرانسه در تجهیز رژیم بعث عراق و ارتش صدام حسین برای حمله شیمیایی به ایران سخن گفت؟!

■ **حذف حاکمیت از مبارزه علیه جنایت شیمیایی**

محمدحسین مهدویان در نشست رسانه‌ای فیلمش گفت: «با «درخت گردو» و تجربه فیلم‌های قبلی سعی کردم فیلمی بسازم که در عین حال که ملی است، نقد حکمرانی هم باشد. مهدویان ولی توضیح نداد که در تراژدی سردشت، جمهوری اسلامی به عنوان حاکمیت چه گناهی داشته است؟ آیا کشته‌شدگان و مجروحان این فاجعه غیر از نظامیان و غیرنظامیان ایرانی بوده‌اند؟! اشاره مهدویان گویا به پایان فیلم است؛ جایی که دخترانی را می‌بینیم که شاد در حال سرودخوانی هستند و از گذشتن از سیاهی‌ای که در آن هستند می‌گویند!

در «درخت گردو» فیلمساز با حذف تلاش‌های جمهوری اسلامی برای محکومیت عاملان حمله شیمیایی به سردشت، اتفاق رخ داده را ناشی از تلاش فردی یک مرد داغدار می‌داند که دیگر «سکوت» نکرده و به دادخواهی از آنچه بر او و دیگر کردها گذشته به دادگاه لاهه رفته، این در حالی است که حضور شاهدان و شکایت جنایت سردشت با مساعی جمهوری اسلامی به عنوان حاکمیت انجام شد با آنکه هنوز هم این دادگاه تن به محکومیت این جنایت ضد بشری نداده است.

در «درخت گردو» تنها مرجع رسمی که صدای مظلومیت کردها (ایرانی‌ها) شنیده می‌شود، کشوری غربی است و تنها قاضی دادگاه است که از سرنوشت دختر شاکی پرونده جویا می‌شود و وجه‌های انسانی دارد.

حکمت

حکمت ۴۵۴

ای فرزند آدم! تو خود وصی خویشتن در اموال خود باش و (امروز) به‌گونه‌ای در آن عمل کن که می‌خواهی پس از تو (مطابق وصیتت) عمل کنند.

نما | حسین کشتکار

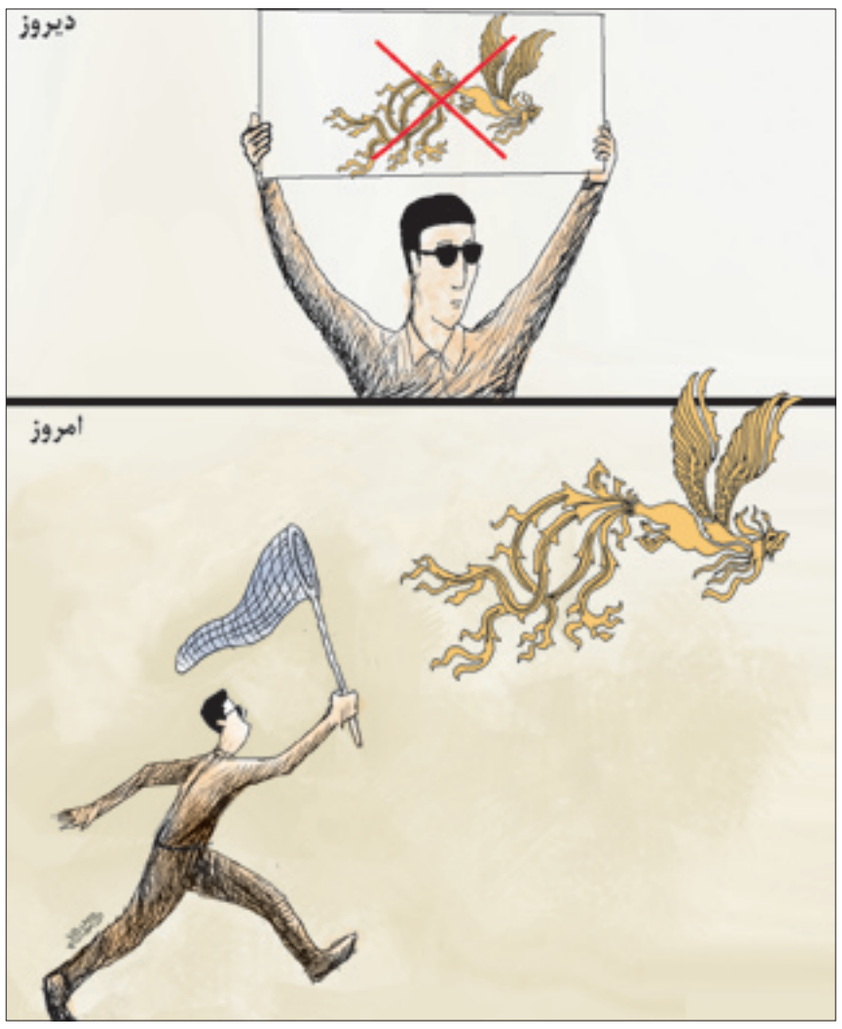

«دوزیست» واقعاً فیلم نیست!

«دوزیست» یک اثر الکن و ناقص با بازی‌های به شدت غیراستاندارد است

■ افشین علیار

تعداد زیادی از فیلم‌هایی که امسال در سی‌وهشتمین جشنواره فیلم فجر به نمایش درآمده‌اند یک ضعف مشترک در آنها دیده می‌شود؛ ضعف شدید فیلمنامه مهم‌ترین نکته در آثار به نمایش درآمده است. «دوزیست» یکی از همین فیلم‌هاست که فیلمسازش فکر کرده می‌تواند با چند بازیگر مطرح و چهره یک ملودرام اجتماعی بسازد.

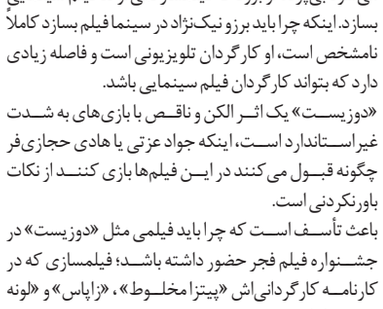

برزو نیک‌نژاد که بیشتر او را با آثار طنز به خاطر می‌آوریم نتوانسته یک اثر جدی اجتماعی بسازد، او سعی داشته با ساخت «دوزیست» اجتماع و آدم‌های طبقه فرودست را مورد تحلیل و ارزیابی قرار بدهد اما عدم انسجام در فیلمنامه و قصه‌پردازی و عدم ایده مرکزی باعث شده این فیلم در حد یک طرح خام با موقعیت‌های ساده‌انگارانه باشد، چیدمان موقعیت‌ها آنقدر ساده و مصنوعی شکل گرفته که مخاطب نمی‌تواند با آن ارتباط برقرار کند، ایجاد ارتباط کاراکترها و نقش آنها در روند فیلم نمی‌تواند متقاعدکننده باشد، جغرافیای اثر در ناکجایی مطلق است. در همان سکانس‌های اول فیلم «دوزیست» با ورود مریم به گاراژ، عطا عاشق و دلخسته او می‌شود! فیلمساز فارغ از هر شخصیت‌پردازی حتی در ابتدایی‌ترین شکل ممکن آدم‌ها را به فیلم وارد می‌کند. هیچ کدام از کاراکترهای فیلم «دوزیست» دارای هویت مستقل نیستند و فیلمساز سعی کرده با اطلاعات قطره‌چکانی مخاطب را با فیلم همراه کند که این اتفاق رخ نداده است. زمانی که فیلمساز نتواند قصه‌گویی یا شخصیت‌پردازی کند، چطور ممکن است مخاطب همراه فیلم شود. دیالوگ‌هایی نوشته شده که هیچ ربط منطقی با جهان الکن فیلم ندارد، عاشق شدن عطا در یک نگاه و در ادامه صیغه کردن مریم بدون هیچ آگاهی منطقی از گذشته این دختر نه تنها از او یک قهرمان نمی‌سازد بلکه این کاراکتر عقب افتاده به نظر می‌رسد، از سوی دیگر خالی کردن گاوصندوقِ سیفی به دلیل پرداخت دیه است که چند بار در فیلم بیان می‌شود که انگار مجتبی با ماشین به کسی زده و حالا او فراری است و به خانه عطا پناه آورده اما این مسئله رها می‌شود و فیلمساز تنها خواسته با یک بهانه غیرمنطقی حضور مجتبی را در آن خانه موجه جلوه دهد اما حمید هم که یک کاراکتر لمپن است مشخص نیست کار و کاسبی‌اش چیست، آیا او کلیدساز است؟ «دوزیست» فیلمی خرده‌پیرنگ است؛ اثری که نمی‌تواند راه خود را به مخاطب نشان بدهد. موقعیت‌های کم‌جان و لاغر در بسترسازی این فیلم که از هجو گذشته است نمی‌تواند نکته مهمی برایش محسوب شود. اساساً زبان «دوزیست» در روایت داستان آنقدر سست و لحظه‌ای است که فیلمساز نمی‌داند چگونه و چطور گره‌افکنی کند، آیا این فیلم می‌تواند گرهی داشته باشد؟ زمانی که فیلم اساس و چارچوب لازم را در موقعیت‌پردازی نداشته باشد فیلمساز نمی‌تواند شرایط قصه‌گویی را مهیا کند. دوزیست به شدت متکی بر بازیگرانش است اما زمانی که فیلمنامه‌ای نباشد بازیگر هم نمی‌تواند بازی قابل قبولی ارائه دهد، به همین دلیل ما با اثری مواجه هستیم که بازیگران فقط در قاب حضور دارند، حتی در سکانسی که دوستِ مریم وارد فیلم می‌شود، هیچ اتفاق مهمی رخ نمی‌دهد جز چند زد و خوردی که به شدت هم تصنعی است. قصد فیلمساز از چیدمان این سکانس‌های نارس مشخص نیست، یا در ادامه چگونه گاوصندوق خالی شد یا پدر چرا باعث انفجار انبار سیفی می‌شود؟ یا دعوای عطا و مجتبی در سکانس آخر بی‌منطق است. حمید کاراکتر لمپن چگونه سر عطا را کلاه گذاشت یا مریم چرا باید با حمید از آن خانه فرار کند؟ «دوزیست» از آن دسته از فیلم‌هاست که عناصر زیادی را کم دارد تا به یک اثر سینمایی برسد، این فیلم نمی‌تواند در حد یک تله‌فیلم باشد، فضاپردازی آشفته قاب‌های غیراستاندارد باعث می‌شود بی‌پرده لو برود که فیلمساز نمی‌تواند فیلم سینمایی بسازد. اینکه چرا باید برزو نیک‌نژاد در سینما فیلم بسازد کاملاً نامشخص است، او کارگردان تلویزیونی است و فاصله زیادی دارد که بتواند کارگردان فیلم سینمایی باشد.

«دوزیست» یک اثر الکن و ناقص با بازی‌های به شدت غیراستاندارد است، اینکه جواد عزتی یا هادی حجازی‌فر چگونه قبول می‌کنند در این فیلم‌ها بازی کنند از نکات باورنکردنی است.

باعث تأسف است که چرا باید فیلمی مثل «دوزیست» در جشنواره فیلم فجر حضور داشته باشد؛ فیلمسازی که در کارنامه کارگردانی‌اش «پیتزا مخلوط»، «زاپاس» و «لونه زنبور» را دارد.

تلویزیون

تصویربرداری سریال «۸۷متر» ۳ماه دیگر طول می‌کشد

تصویربرداری مجموعه طنز تلویزیونی «۸۷متر» به کارگردانی کیانوش عیاری، حداقل سه ماه دیگر به طول خواهد کشید.

عیاری با بیان اینکه هم اکنون گروه تولید با تلاش شبانه‌روزی و فشار زیاد مشغول کار می‌باشند، تأکید کرد: سعی‌مان بر این است که تا سه ماه آینده فیلمبرداری این سریال را به اتمام برسانیم. کارگردان سریال «روزگار قریب» تصریح کرد: روز تعطیل نداریم و تقریباً هر روز همه عوامل و بازیگران پشت و مقابل دوربین در حال تصویربرداری هستند، امیدوارم با تمام سختی‌های این کار، مردم از خروجی سریال راضی باشند.

این کارگردان ادامه داد: هم اکنون در لوکیشن اصلی سریال یعنی خیابان نیلوفر تهران هستیم؛ جایی که داستان اختلاف و درگیری دو خانواده خلیلی و پوردورانی بر سر مالکیت منزل، در آنجا رخ می‌دهد.

مجموعه تلویزیونی «۸۷متر» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی کیانوش عیاری کاری از گروه فیلم و سریال شبکه یک سیماست که در ۴۰قسمت ۴۵دقیقه‌ای در حال تولید می‌باشد.

خبر

تصویری از زندگی شهید طهرانی‌مقدم در «آفتاب نیمه شب»

بخشی از زندگی شهید حسن طهرانی‌مقدم در فیلم سینمایی «آفتاب نیمه شب» به تصویر کشیده می‌شود.

شهریار بحرانی کارگردان فیلم «آفتاب نیمه شب» با بیان این خبر گفت: «شهید طهرانی‌مقدم و یارانشان در فرازی از زندگی خود با ماجراهایی مواجه می‌شوند که خداوند امتحان بسیار سختی پیش رویشان می‌گذارد. آنها مجبور می‌شوند تلاش بسیار گسترده‌ای را آغاز کرده و در اوج محدودیت و تحریم‌ها با توکل به خدا، فعالیت مستمر و خستگی‌ناپذیری، ساختار یکی از مهم‌ترین بنیه دفاعی کشور را پایه‌ریزی کنند.»

بحرانی افزود: «شهدای ما اهل سلوک الی الله بوده و نفس خودشان را کنار گذاشته بودند. این موضوعی است که جامعه ما، امروز به آن نیاز دارد، چون فقط با سلوک الی الله است که رشد برای یک جامعه واقع می‌شود.»

این کارگردان با سابقه خاطر نشان کرد: «ما هم در گروه فیلمسازی در وهله اول وقتی چنین موضوعی را انتخاب می‌کنیم، خود گروه با این موضوع مواجه می‌شود و کلنجار می‌رود تا بتواند شأن آن بزرگوار را در قالب تصویر و داستان روایت کند.»

بحرانی در خاتمه با بیان این مطلب که دین ما به این شهید و دیگر شهدا به هیچ عنوان ادا نمی‌شود، گفت: «در واقع بضاعت ما بسیار ناچیز است چون از بیرون ماجرا به موضوع نگاه می‌کنیم اما سعی من و همکارانم بر این است که نهایت تلاش خود را برای محقق کردن این امر انجام دهیم.»

خلاصه داستان: «این فیلم فرازی از زندگی شهید والامقام حسن طهرانی‌مقدم و مردان بلند بالایی است که پس از پاییز ۶۳ برای مقابله با استکبار جهانی و محافظت از انقلاب اسلامی با تلاش و مشقت فراوان و با توکل به خداوند تبارک و تعالی برای اولین بار صنعت موشکی را در ایران اسلامی پایه‌گذاری کردند.»

پیشنهاد بازیگر سینمای کودک در گفت‌وگو با «جوان»

جشنواره فجر یک سهمیه برای بهترین فیلم جشنواره کودک کنار بگذارد

■ محمد صادقی

جشنواره فیلم فجر یک سهمیه برای بهترین فیلم جشنواره کودک و نوجوان کنار بگذارد تا سینمای کودک همیشه نماینده‌ای در جشنواره فجر داشته باشد.

مریم شعبانی بازیگر فیلم سینمایی «کاتی و ستاره» که این روزها روی پرده سینماها رفته، در گفت‌وگو با «جوان» می‌گوید: متأسفانه این روزها پدر و مادرها با خیال آسوده نمی‌توانند هر فیلمی را همراه با کودکان خود ببینند چراکه دیالوگ‌ها و نوع فیلم به شرایط سنی کودکانشان نزدیک نیست و هیچ گونه آموزه و پیامی که مرتبط با کودک باشد را ندارد و ناراضی سالن سینما را ترک می‌کنند.

شعبانی می‌افزاید: من معتقدم کودکان با خیال راحت می‌توانند به سینما بیایند و یک فیلم شاد و موزیکال را به همراه خانواده تماشا کنند چون تمام دنیای قشنگ و جذاب بچه‌ها در این فیلم به تصویر کشیده شده است.

وی با اشاره به آغاز جشنواره فجر، می‌گوید: ای کاش بستری فراهم بود که این فیلم بلند سینمایی که برگزیده جشنواره فیلم کودک اصفهان است در جشنواره فجر هم اکران می‌شد. این روزها فیلم سینمایی «کاتی و ستاره» در بیشتر سینماهای تهران و شهرستان‌ها در حال اکران است.

بازیگر نقش شقایق درباره فیلم «کاتی و ستاره» بیان می‌کند: این فیلم شخصیتی به نام «کاتی» دارد که موجودی فضایی است و به کره زمین سفر می‌کند تا هم‌سیاره‌ای خود را پیدا کند، کاتی پیش از این به سیاره زمین آمده تا زیباترین چیز را پیدا کند اما هرگز برنگشته است. کاتی با سفینه‌اش در ییلاقی در گیلان فرود می‌آید و با دختر کی به نام ستاره آشنا می‌شود.

شعبانی با بیان اینکه این فیلم اولین تجربه جدی‌ام در سینماست، می‌افزاید: شقایق دختری ساده و مهربان روستایی است که در کنار مادرش امورات خانه را انجام می‌دهد و احساس مسئولیت در او پررنگ است. شقایق دختری عاشق و خانواده‌دوست است که به عنوان خواهر بزرگ‌تر در لحظات نبود مادر از خواهرش ستاره مراقبت می‌کند چرا که خودش مادر بودن را تجربه کرده است و نوزادی دارد.

کاتی و ستاره به کارگردانی رضا مجلسی و تهیه‌کنندگی بیتا منصوری از دوم بهمن در سینماهای کشور اکران می‌شود. این فیلم کودک که با تکنیک زنده انیمیشن در سال ۹۶ تولید شده فیلم منتخب جشنواره کودک و نوجوان اصفهان در سال ۱۳۹۶ و برنده تندیس زرین جشنواره کلکته هند ۲۰۱۹ و منتخب جشنواره داکای بنگلادش ۲۰۱۹ شده است.

همایش ملی تئاتر سردار آسمانی برگزار می‌شود

ضرورت مستندنگاری حیات طیبه شهدا در صحنه هنرهای نمایشی

■ جواد تمدنی

زندگی و مبارزات سپهبد شهید حاج قاسم سلیمانی مملو از لحظات ناب و سرشار از دقایق و ثانیه‌های نفسگیر و پرالتهاب و آمیخته با صلابت و مهر و عطوفت است.

آنچه در کشور و پس از ترور ناجوانمرانه و بزدلانه سپهبد سلیمانی توسط رژیم سفاک و خونریز ایالات متحده امریکا صورت گرفت و استقبال پرشکوه و تاریخی ملت قدردان و اسطوره‌پرور ایران، تنها نمونه کوچکی از پازل شخصیتی و ابعاد وجودی این سردار آسمانی بود، عمق محبوبیت وی را در عرصه مناسبات و مقالات جهانی به رخ دنیا کشید. در این میان تمامی اقشار و آحاد ملت یک‌دل و یک‌صدا فریاد و غریو خونخواهی و انتقام سخت وی را از سویدای دل ابراز نمودند اما ارادت و ابراز احساسات قشر هنرمندان که با قلم و اندیشه و فکر و حس سروکار دارند از جنس دیگری بود. انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس به عنوان یکی از مهم‌ترین نهادهای عرصه هنرهای نمایشی کشور که به طور اخص در عرصه تئاتر مقاومت فعالیت جدی دارد، پس از این حماسه مقاومت مردمی و شهادت سردار سلیمانی، احساس وظیفه کرد و علمداری جریان ارادت هنرمندان تئاتر کشور به ساحت مقدس سردار دل‌ها را برعهده گرفت.

همایش ملی تئاتر سردار آسمانی در سراسر کشور فراگیر شد و آثار ارسالی هنرمندان تئاتر کشور به دبیرخانه رسید. استقبال عموم اقشار مردم از کسبه و طلاب و بازاریان و دانش‌آموزان و دانشجویان گرفته تا عابران رهگذر از خیابان‌ها نشان از میزان اقبال عمومی این طرح ملی داشت. ضمناً در شورای سیاستگذاری این همایش و با هدف بهره‌گیری اهالی و خانواده تئاتر کشور به ویژه نمایشنامه‌نویسان محفلی با عنوان نمایش خاطره با حضور دوستان نزدیک و همرزمان سردار آسمانی طرح‌ریزی شد که روز شنبه در تالار مشاهیر تئاتر شهر برگزار خواهد شد. به طور کل این ابراز ارادت و احساسات از سوی جامعه هنری کشور به ساحت سردار آسمانی مردم ایران‌زمین قابل قدردانی و ستایش است و ضروری است متولیان امر فرهنگ و هنر در زمان حیات این دردانه‌های اقتدار و آرامش ملت ایران، مستندنگاری حیات و ممات ایشان و ظهور این مستندنگاری در قالب تئاتر مستند اقدامی عاجل و مؤثر و در خور انجام دهند. باشد که اهالی تئاتر و فرهنگ و اندیشه و هنر این مرزوبوم به عنوان قشر برگزیده و فرهمند خانواده هنر ایران پاسداران و حافظان خوبی برای این میراث معنوی برومندترین فرزندان این مرز پرگهر باشند.